

[Kirsten Jacobsen.]

mennesker stadig væk, selv om de har handlet i god tro og i tillid til gældende lov, vil blive ramt.

Derfor vil jeg gerne bede om, at vi får forslaget til fornyet udvalgsbehandling efter anden behandling, så vi kan være helt sikre på, at fru Winnie Russell og forligspartierne har ret, når de siger, at ingen, som har handlet i god tro til gældende lov, bliver ramt. Det synes jeg vi må have slået fast, og det må vi også have en helt klar erklæring fra boligministeren om bliver tilfældet.

Hvad angår forslaget til ændring af den midlertidige reguleringslov, har fremskridtspartiet indstillet det til vedtagelse. Vi har ikke gjort det samtidig med, at vi klapper i hænderne. Vi synes stadig væk, det er unødvendigt at lave de indgreb, men efter at lovforslaget har været i udvalg og vi har fået reglerne og kravene lempet, således at de dog bliver til at leve med, vil vi indstille det til vedtagelse. Det gør vi med den begrundelse, at det aldrig nogen sinde har været et formål for os, at der skulle kunne gives tilladelse til moderniseringer, som er u hensigtsmæssige eller til skade for lejerne.

Men jeg vil gerne samtidig understrege, at for det første er hele den problematik, at man vil ændre boligreguleringsloven på grund af den såkaldte salamimetode, overdrevet. For det andet kunne socialdemokratiet have gjort det, som de sagde var deres mening, nemlig at løse problemerne med hensyn til moderniseringerne efter salamimetoden og i det hele taget opnå den hensigt, at man ikke skulle genere lejerne, ved at vedtage fremskridtspartiets oprindelige forslag. Det havde løst problemerne uden at være restriktivt begrænsende.

Men socialdemokratiet havde ikke kun det formål, at de ville løse problemerne, de ville også begrænse ejerlejlighedernes mængde. Det er jo et ærligt mål at forfølge, det kan jeg godt forstå, og det har man altså. Men det, jeg ikke kan forstå, er, at venstre gik med på et miniboligforlig sidste år om en rimelig og fornuftig ejerlejlighedslov, som skulle sprede ejendomsretten osv., og så fortryder det et år efter. I stedet for at løse nogle enkelte problemer, som kunne have været løst på en ganske enkel måde, springer venstre altså på den socialdemokratiske skrækkampagnevogn og siger: nej, det kan godt ske, at vi skal begrænse antallet af ejerlejligheder, for andelsboliger er så godt; dengang man lavede andelsmejerier i

1930, var det også så godt. Det synes jeg bestemt ikke venstre skulle have deltaget i.

Hvad angår lovforslag nr. L 135 om boligsikring, bør folketinget være opmærksom på, at man nu fraviger et meget klart princip om, at boligsikring ikke skal gives til ejerboliger. Jeg noterede mig også, hvad fru Winnie Russell sagde i den forbindelse, nemlig at mange ældre mennesker var blevet stillet i en ganske urimelig situation, fordi de ikke på lige fod med andre mennesker kunne overtage deres bolig som ejerbolig. Ja men det er alle enlige mødre og arbejdsløse også, som ikke har råd til at købe et parcelhus eller en andelsbolig. Der er ikke nogen som helst forskel, men nu sætter venstre og socialdemokratiet altså karakterer på folk og siger, at vi ekstraordinært godt kan hjælpe en bestemt type mennesker, så de kan få lov til at eje deres egen bolig, medens andre mennesker, som i øvrigt er stillet på nøjagtig samme måde, får en dårligere karakter, så de altså ikke kan få lov til det.

Fremskridtspartiet vil under ingen omstændigheder være med til at give boligsikring til ejerboliger, hverken andelsboliger eller ejerlejligheder eller parcelhuse. Den gamle regel om, at man kunne få udbetalt det beløb, man tidligere har fået i boligsikring, og så i øvrigt skulle tilbagebetale det, når andelen skiftede ejer, brød vi os heller ikke om, men det var dog en ligestilling i forhold til de parcelhusejere, som kunne låne til grundskatter osv. Her vil man altså indføre et helt nyt princip, og samtidig siger man, at lånet skal være rente- og afdragsfrit ud i al evig fremtid, så længe den berettigede person lever, og at det også skal gælde en ægtefælle, som opfylder betingelserne.

Til slut vil jeg kun bede venstres ordfører om at bekræfte her fra folketingets talerstol, at det, venstre har medvirket til, ikke er at fjerne nogle uheldige virkninger af ejerlejlighedsloven, men at venstre fra sidste år til nu har fortrudt, at det er en god idé at have en rimelig udstykning og et rimeligt udbud af ejerlejligheder. Herved medvirker venstre nemlig for det første til, at prisen på eksisterende ejerlejligheder stiger enormt, og at man ved hjælp af nye restriktioner skaber mulighed for, at de, der virkelig vil misbruge loven, bare skal være lidt smartere, og det finder de også ud af. Det er altså de ting, venstre medvirker til.

Jeg synes, at hr. Johan Philipsen, når han får tid til det mellem anden og tredje behandling, skal læse nogle af de gamle liberale skrif-